

[K. B. Andersen.]

batten her til at give tingets medlemmer en nærmere redegørelse for sit arbejde med dette spørgsmål, som befolkningen forståeligt følger med så stor optagethed.

På samme måde må vi under denne debat vente oplysninger fra den højtærede udenrigsminister om de nyeste forhandlinger vedrørende det europæiske økonomiske samarbejde. Alt tyder jo usægtelig på, at nogen klaring vedrørende det fremtidige markeds-samarbejde ikke kan ventes foreløbig, ja, vel ikke før en rum tid efter det kommende engelske valg. For et land med Danmarks traditionelle handelsforbindelser med fællesmarkedet, især Vesttyskland, vil ventetiden falde lang og blive kostbar, ikke mindst for vor landbrugseksport. Mødet i Bruxelles i sidste uge med repræsentanter for fællesmarkedskommissionen synes — efter presen at dømme — at have indfriet de forhåbninger, man kunne nære til det med henblik på kontakter om Danmarks særlige problemer i overgangstiden, til den europæiske situation bliver mere afklaret. Jeg vil bede den højtærede udenrigsminister give udtryk for, hvor megen optimisme vi har lov at knytte til mødet i sidste uge og til de møder, der aftales for den kommende tid.

Den beklagelige udsættelse af markedsforhandlingerne indebærer den fordel, at der bliver tid til igen at overveje problemerne omkring det nationale værn af jorden, et problem, der jo lige fuldt består, selv om de lovforslag, der blev vedtaget her i tinget i forsommeren, ikke blev godkendt ved folkeafstemningen. Let at finde andre, endsige bedre, udveje bliver det ikke. Et nej til de eneste hidtil udarbejdede forslag løser jo ingen problemer. Det gælder også med hensyn til de felter, som dækkedes af de tre andre forkastede forslag. Problemerne består, og de må kræve opmærksomhed og arbejde i den kommende vinter.

Der er altså på alle områder opgaver nok at tage fat på. Der er ikke tid til at sætte sig til hvile på de laurbær, de gode tider kan indbringe. Vi må videre frem.

Den åbningstale, den højtærede statsminister holdt for 14 dage siden, var et godt svar til de mange spørgsmål og opgaver, der trænger sig på.

Der er grund til at anerkende den form,

den højtærede statsminister i år havde givet denne tale, en form, der virkelig levede op til 1953-grundlovens ord om at give en „redegørelse for rigets almindelige tilstand“ og ikke alene for „de af regeringen påtænkte foranstaltninger“. I åbningsdebatten i fjor efterlyste det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft en sådan ændring af talen. Den form, den højtærede statsminister i år har givet sin åbningstale, imødekømt dette ønske, der utvivlsomt deles af mange. Forhåbentlig vil den gode skik holde sig i fremtiden. Når man tænker på de lidet opmuntrende kommentarer, åbningstalen plejer at blive hilst med i pressen, ganske uden hensyn til, hvem der holder den, var det en helt ny fornemmelse at læse de anerkendende vurderinger, der blev talen til del bl. a. i Berlingske Tidende og Finanstidende.

Men der var jo ikke alene form. Der var også indhold. Talen var en ganske klar indbydelse til arbejde med de aktuelle problemer. Det var en tale, der var formet som optakt til en arbejds vinter.

Jeg skal ikke på nogen måde forsøge at tage tingets tid med at gentage åbningstalens gennemgang af de foreliggende arbejdsopgaver, blot ganske kort pege på nogle enkelte af de felter, den højtærede statsminister beskæftigede sig med og lovede initiativ over for.

Den højtærede statsminister bebudede først og fremmest nye linjer i boligpolitikken med det formål at skabe en yderligere forøgelse af boligbyggeriet og samtidig en billig-gørelse. Der blev bebudet en begyndende afvikling af byggerestriktionerne for den billigere del af boligbyggeriet, herunder også for parcelhusene. Talen bebudede opsparringsordninger for unge med sikret boligret. På skatteområdet bebudedes bl. a. ændringer af ejendomsbeskatningen og af beskattningen af børns indtægt. På uddannelsesfeltet blev der bebudet øgede midler til ungdommens uddannelsesfond og udbygning af universiteterne. Der blev også bebudet forslag på det sociale felt, bl. a. om tillægspensionen, og på trafikområdet. Kort sagt: åbningstalen pegede på opgaverne på alle samfundslivets områder, og den indeholdt en stærk opfordring til samarbejde om de foreliggende opgaver. Jeg kan kun være enig med venstrebladet Dannevirke-Heimdal, når